

Een reeks nieuwe rekruten bij AVSI in Nairobi, Kenia

De VZW School Aid heeft als doel kinderen in Oeganda en Kenia, die hun ouders verloren door AIDS, naar school te laten gaan. Zo staat het op de website van School Aid, en voor de meeste van onze projecten is dat nog altijd zo. Bij AVSI in Nairobi komt daar verandering in. Er is min HIV in Kibera, en er is behandeling zodat mensen met HIV in leven blijven. Dit wil niet zeggen dat er min armoede is of dat er min kinderen zijn die een miserabel leven leiden.

AVSI stuurt voor elk nieuw kind dat in ons programma komt een beschrijving van de gezinssituatie, en ook waarom ze vinden dat het kind onze steun nodig heeft. Bij het brieven schrijven dit jaar nam ik die dossiertjes van de 16 nieuwe kinderen door om aan elk kind een gepersonaliseerde brief te kunnen schrijven. Aan de kleintjes waren mijn brieven soms niet veel meer dan een welkom in het programma en een prent van het internet die ze kunnen kleuren, want velen van de nieuwelingen kunnen nog niet lezen of schrijven en stuurden ons een tekening. Volgend jaar verwacht ik hun eerste kromme letters, voor ze jaar na jaar zinvollere brieven beginnen schrijven.

In deze nieuwsbrief zou ik graag de levensomstandigheden van enkelen van hen beschrijven. Het is triestig lezen. Maar ik zeg er nu al bij dat, in hun jaarlijkse evaluatie, de sociale werkers het telkens hebben over de hoop van de ouders nu hun kind naar school kan gaan, of over de vreugde van de kinderen zelf.

Ashnil's vader Johnson werkte als dagwerker in de bouwsector. In 2013 brak hij op het werk een been en kan sindsdien niet meer werken. De moeder verdient wat bij door de was te doen voor andere mensen, maar moet vaak haar man verplegen. Ze wonen allemaal in één kamer samen met een zus van Johnson, in een van de armste en smerigste buurten van Kibera.

Ashnil gaat nu naar de kleuterschool die AVSI oprichtte om aan peuters een gezondere omgeving en een maaltijd te geven. De moeder krijgt een opleiding om een businessje te beginnen.

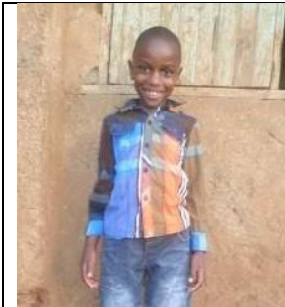

Na vijf jaar huwelijk verliet Mary verliet haar man, die was beginnen drinken en daarbij gewelddadig werd. Kort daarop werd Ivon geboren. Mary knoopte de eindjes aan mekaar door de was te doen voor haar burens. In 2012 ontmoette ze Peter die als moto-taxi goed geld verdiende. In 2014 was hij in een ongeval betrokken. Al hun spaarcenten gingen naar gezondheidszorg, maar hij kan niet meer werken. Mary verkoopt nu groenten op de markt, maar dat is niet genoeg om schoolgeld te betalen.

Volgens de sociale werker is Ivon, nu ze naar school gaat, aan het openbloeien.

Benson en zijn vrouw Roselyne leefden 6 jaar samen en hadden twee kinderen, Erick en Adrian. Benson verdiende geld met het verkopen van snoep, en kon zoveel sparen dat zijn vrouw een hotelletje kon beginnen. Ze had een affaire met een van de hotelwerkers, en na een ruzie liet ze Benson en de twee kinderen achter en nam ook alle spaarcenten mee. Benson begon opnieuw zijn snoepverkoop, maar wat hij verdient verdwijnt vooral aan drank. AVSI vond Erick in de straat op zoek naar etensresten. Nu gaat Erick het eerste leerjaar beginnen. Het was een dankbare Benson die ons een brief schreef dit jaar, met een tekening van Erick.

Fidel's vader was dagwerker in de bouwsector en had met zijn spaarcenten een video-cinema in Kibera opgezet. Tot de cinema overvallen werd en ook alle toeschouwers beroofd werden. De vader vond de dieven drie dagen later, maar werd daarbij in de hand geschoten en kan niet meer in de bouwsector werken. Hij doet nu klusjes in Kibera, maar zijn inkomen gaat nu vooral naar de drank. Met haar groentenverkoop kan de moeder de oudste 2 kinderen af en toe naar school laten gaan, maar Fidel werd een straatjongen. Fidel gaat nu het eerste leerjaar beginnen.

Caren verliet Wycliffe in 2013 toen hij begon te drinken en gewelddadig werd. Ze leefde met haar 3 kinderen bij een neef, tot Wycliffe haar eind 2015 vroeg opnieuw samen te beginnen. Geen van beide vindt werk, ze zijn ook zelf niet naar school gegaan. AVSI zorgt voor psychologische steun voor het koppel. Nu Purity naar school gaat, waar ze ook een maaltijd krijgt, groeit ze fysisch en mentaal heel snel. Thuis zorgt ze goed voor haar zusje van drie. De oudste, Edwin, is een straatjongen.

Stephen was 17 toen hij Goreti, 15, ontmoette en een tijdje later werd Elvis geboren. Goreti zorgde alleen voor haar zoon tot hij 9 was. In 2015 stuurde ze hem naar zijn vader, die ondertussen werkte als dagwerker in de bouwsector, maar vooral aan de drank gegaan was. Bovendien woonde hij samen met 2 andere jongens in één kamer. Er was er geen plaats voor Elvis die werd ondergebracht bij zijn grootouders. De grootvader heeft gezondheidsproblemen, de grootmoeder verdient net voldoende met verkopen van groenten op de markt om huishuur, water en eten te betalen voor het gezin. Schoolgeld kan niet. Goreti is ondertussen getrouwd en Elvis is in haar nieuwe gezin niet welkom. Elvis ging een jaar niet naar school en is heel content nu het vierde leerjaar te beginnen.

En zo zijn er 16 verhalen ...

Maria-Pia Waelkens
Voorzitter School Aid vzw